DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 listopada 1937 r.

Nr 29

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

OGŁOSZENIA.

848

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 września 1937 r.

w sprawie przystąpienia Rodezji Północnej, wysp Fidżi, Kolonii wysp Gilbert i Ellice, Protektoratu brytyjskich wysp Salomona oraz Tonga — do Międzynarodowej Konwencji Sanitarnej, z dnia 12 kwietnia 1933 r., dotyczącej żeglugi powietrznej.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Rządu Holenderskiego, że w wykonaniu postanowień art. 65 Międzynarodowej Konwencji Sanitarnej, dotyczącej żeglugi powietrznej, podpisanej w Hadze dnia 12 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 84) zostało zgłoszone Rządowi Holenderskiemu dnia 18 maja 1937 r. przez Rząd Brytyjski przystąpienie do powyższej konwencji: 1) Rodezji Północnej, 2) wysp Fidżi, Kolonii wysp Gilbert i Ellice, Protektoratu brytyjskich wysp Salomona i Tonga.

Zgłoszenie przystąpienia terytoriów wymienionych w punkcie 2 dokonane zostało z zachowaniem zastrzeżenia zgłoszonego przez Australię (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 84, część IV) przy podpisywaniu konwencji niniejszej.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1937 r. Nr 77, poz. 561).

849

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 6 października 1937 r.

w sprawie przystąpienia Austrii do konwencji z dnia 13 października 1919 r. urządzającej żeglugę powietrzną.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Rządu Francuskiego, że w wykonaniu postanowień art. 41 konwencji urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13 października 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 6, poz. 54), oraz w wykonaniu końcowych postanowień protokołów, zmieniających częściowo powyższą konwencję (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 108, poz. 837), zostało zgłoszone Rządowi Francuskiemu w imieniu Rządu Austriackiego przystąpienie od dnia 3 czerwca 1937 r. do powyższej konwencji i wyżej wymienionych protokołów.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1937 r. Nr 77, poz. 563).

850

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 października 1937 r.

w sprawie przystąpienia Łotwy do konwencji z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że w wykonaniu postanowień art. 29 konwencji o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających, podpisanej w Genewie dnia 13 lipca 1931 r. wraz z protokołem podpisania (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 12, poz. 97), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dnia 3 sierpnia 1937 r. w imieniu Rządu Łotewskiego dokument przystąpienia do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1937 r. Nr 77, poz. 564).

851

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 9 października 1937 r.

w sprawie przyjęcia ograniczenia zgłoszonego przez Wolne Państwo Irlandii przy przystąpieniu do konwencji z dnia 7 czerwca 1930 r. dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że wobec niezgłoszenia sprzeciwu w terminie sześciu miesięcy, przewidzianym przez pkt 4 postanowienia D protokołu do konwencji dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych, podpisanej wraz z protokołem w Genewie dnia 7 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 26, poz. 179), ograniczenie zgłoszone przez Wolne Państwo Irlandii przy przystąpieniu do powyższej konwencji (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 26, poz. 180) zostało przyjęte.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1937 r. Nr 77, poz. 565).

852

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 października 1937 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Polską a Szwajcarią z dnia 28 października 1936 r., dotyczącego kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 253) nastąpiła w dniu 7 sierpnia 1937 r. ratyfikacja porozumienia między Polską a Szwajcarią w formie wymiany not z dnia 28 października 1936 r., dotyczących wzajemnego udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy, oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego porozumienia, w wykonaniu jego punktu 3, dokonana została w Bernie dnia 6 października 1937 r.

Tekst wspomnianego porozumienia wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 grudnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż porozumienia (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 633).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1937 r. Nr 77, poz. 566).

853

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 października 1937 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu między Polską a Szwajcarią, dotyczącego likwidacji sum wpłaconych do odnośnych instytucji kompensacyjnych na rzecz wierzycieli polskich i szwajcarskich, podpisanego w Warszawie dnia 19 listopada 1936 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 12 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 349) nastąpiła w dniu 7 sierpnia 1937 r. ratyfikacja układu między Polską a Szwajcarią, dotyczącego likwidacji sum wpłaconych do odnośnych instytucji kompensacyjnych na rzecz wierzycieli polskich i szwajcarskich, podpisanego w Warszawie dnia 19 listopada 1936 r., oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego układu, w wykonaniu jego art. 9, dokonana została w Bernie dnia 6 października 1937 r.

Tekst wspomnianego układu wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 grudnia 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż układu (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 624).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1937 r. Nr 77, poz. 567).

854

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 października 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. 1) Przy przywozie towarów wyszczególnionych w załączonych do rozporządzenia niniejszego wykazach Nr 1, Nr 2 i Nr 3, jeżeli towary te nie są oznaczone jako wolne od cła, pobiera się cło zniżone, wyrażone w tych wykazach w procentach cła normalnego (autonomicznego).

2) Cło zniżone oblicza się od stawek zawartych w kolumnie I lub II taryfy celnej przywozowej w brzmieniu każdocześnie obowiązującym, w zależności od tego, z której kolumny stawki celne mają do danego towaru zastosowanie.

§ 2. 1) Urzędy celne stosują cło zniżone, bądź zwalniają od cła:

a) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 1 — za pozwoleniem Ministra Skarbu i na warunkach w tym pozwoleniu przewidzianych,

b) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 2 — na podstawie zaświadczenia izby przemysłowo - handlowej, właściwej terytorialnie dla danego zakładu przemysłowego, a jeśli chodzi o przywóz tych towarów na obszar W. M. Gdańska dla użycia ich na tym obszarze — na podstawie zaświadczenia Izby Handlu Zagranicznego w Gdańsku,

c) przy przywozie towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 3 — bez osobnych na to pozwoleń lub zaświadczeń.

2) Cła zniżone lub zwolnienia od cła, przewidziane w wykazie Nr 3, urzędy celne, stosują również z urzędu — bez wniosku strony.

§ 3. Zaświadczenia wymienione w § 2 pkt b) rozporządzenia niniejszego powinny zawierać:

a) nazwę izby, która zaświadczenie wystawiła,

b) miejsce i datę wystawienia zaświadczenia,

c) powołanie rozporządzenia niniejszego, jako podstawy prawnej dla wydania zaświadczenia,

d) nazwę i siedzibę firmy, której zaświadczenie zostało wydane oraz oznaczenie miejsca zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

e) nazwę towaru w brzmieniu podanym w wykazie Nr 2 oraz ilość tego towaru,

f) stwierdzenie, że podana ilość towaru odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorstwa lub jego zdolności przetwórczej, oraz wskazanie, w jakim okresie czasu towar ma być przerobiony,

g) stwierdzenie, że towar objęty zaświadczeniem jest przeznaczony do celów określonych w wykazie Nr 2,

h) nazwę urzędu celnego, w którym ma być dokonana odprawa celna,

i) wymienienie urzędu celnego, znajdującego się najbliżej zakładu przemysłowego, dla którego towar jest przeznaczony,

j) podpis i pieczęć izby wystawiającej zaświadczenie.

§ 4. 1) Zaświadczenia wystawiane przez izby (§ 2 pkt b) są ważne na okres obowiązywania rozporządzenia niniejszego; mogą być one wykorzystywane częściowo, lecz co najwyżej przy pięciu zgłoszeniach celnych.

2) Zaświadczenia powołane w ust. 1 niewykorzystane całkowicie przy pięciu zgłoszeniach celnych nie mogą być wykorzystane przy zgłoszeniach celnych następnych, chociażby termin ich ważności (§ 4 ust. 1) jeszcze nie upłynął.

§ 5. 1) Urząd celny położony najbliżej zakładu przemysłowego obowiązany jest przeprowadzić kontrolę, czy towar, odprawiony za cłem zniżonym lub bez cła, został użyty przez zakład przemysłowy wymieniony w zaświadczeniu do celu określonego dla danego towaru w wykazie Nr 2. Jeżeli przeprowadzenie kontroli nie należy do urzędu celnego odprawiającego, to urząd ten, w celu dokonania kontroli, przesyła dane dotyczące odprawionego towaru urzędowi celnemu położonemu najbliżej zakładu przemysłowego.

2) Zakład przemysłowy obowiązany jest prowadzić rejestr wykazujący dokładnie przychód i rozchód towarów, do których zastosowano zwolnienie od cła lub cło zniżone, przewidziane w wykazie Nr 2.

3) Stosuje się tu również § 18 ust. 1 pkt b) i c) przepisów wykonawczych do prawa celnego.

§ 6. 1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru, wyszczególnionego w wykazie Nr 1, strona nie złożyła podania o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego, lub zwolnienia od cła tego towaru, Minister Skarbu może dodatkowo wydać pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

a) przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona, na wniosek strony, tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczymi do prawa celnego;

b) strona złożyła, w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła zniżonego, lub zwolnienia od cła.

2) W przypadkach, gdy przed podjęciem do wolnego obrotu towaru, wymienionego w wykazie Nr 1, strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lub zwolnienia od cła, lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnymi pobranymi a przypadającymi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli, przy zachowaniu przepisu ust. 1 pkt a) paragrafu niniejszego, strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30 dni od daty pisma, którym Ministerstwo Skarbu zawiadomiło ją o wydaniu pozwolenia.

3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30-dniowych terminów, określonych w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego, rozpoczyna się od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancyj.

4) Podania określone w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego strona powinna złożyć, dołączając kwit celny, w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd celny prześle otrzymane podanie do Ministerstwa Skarbu wraz ze sprawozdaniem i dowodami stwierdzającymi tożsamość towaru.

§ 7. 1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1937 r. i obowiązuje do dnia 30 kwietnia 1938 roku.

2) Pozwolenia Ministra Skarbu na zastosowanie cła zniżonego bądź zwolnienia od cła, wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1937 r., w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 268) zmienionego rozporządzeniami: z dnia 13 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 325), z dnia 16 czerwca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 365), z dnia 22 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 467), z dnia 30 sierpnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 518) i z dnia 30 września 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 536), oraz pozwolenia, wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1937 r. w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 101), zachowują swą ważność do dnia 30 kwietnia 1938 r. włącznie, jeżeli dotyczą towarów wyszczególnionych w wykazie Nr 1 rozporządzenia niniejszego; w tych przypadkach cło zniżone lub zwolnienie od cła stosuje się według norm ustalonych w rozporządzeniu niniejszym. Nie dotyczy to jednak pozwoleń Ministra Skarbu na zastosowanie cła zniżonego przy przywozie części zamiennych do samochodów, motocykli i ciągówek (z grup: 65, 66, 67, 69, 70 i 71 t. c. przywozowej); pozwolenia te, wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 22 kwietnia 1937 r. w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 268) tracą swą ważność z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 października 1937 r. Nr 76, poz. 551).

Załączniki do § 1 rozp. Min. Skarbu z dnia 27 października 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 854).

WYKAZ Nr 1.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 12	Łubin — do siewu	bez cła
z 23 p. 1	Pestki chleba świętojańskiego	30
24 p. 2	Nasiona lnu, konopi — do siewu	bez cła
24 z p. 4	Nasiona soi — do przerobu na olej do konserw rybnych — do dnia 28 lutego 1938 r.	10
30 z p. 1	Ryż niewyłuszczony oraz wyłuszczony w błonce, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego	12
z 32 p. 1	Mieszanka mąki kukurydzowej z mączką kostną z dodatkiem produktów zapachowych jak anyż, kminek itp., używana jako dodatek do paszy dla zwierząt (o nazwach np. „Provendeine", „Helios")	10
82 z p. 5a i b	Pieprz turecki w suchych strączkach z wyjątkiem mielonego, sprowadzany do przerobu	5
83 p. 2 z lit. a	Sadzonki ukorzenione winorośli	bez cła
z 89 p. 1	Używane w lecznictwie rośliny i ich części, nierozdrobnione	20
grupa 11 i z grupy 23 poz. poz.: 254, 255, 256 i 258	Ryby, skorupiaki, mięczaki, — ich przetwory, — do przerobu na mączkę rybną	bez cła
117 z p. 1 i z uwagi 1 oraz z p. 2	Śledzie solone — o ile 10 kg tych śledzi zawiera nie więcej niż 60 sztuk	$33^1/_3$
129 p. 5	Kazeina	40
134 p. 2	Szczecina oczyszczona — do celów przemysłowych	35
134 z p. 3	Szczecina sortowana, czarna — do celów przemysłowych	20
z 157 p. 2	Szpat ciężki mielony — do wyrobu litoponu	20
z 159 p. 2	Skaleń mielony	bez cła
z 190	Oleje z węgla kamiennego, o ciężarze właściwym powyżej 0,960 oraz mieszaniny tych olejów ze sobą lub z kwasami karbolowymi — tak zwane oleje impregnacyjne	5
194 p. 1	Antracen surowy	10
z 216 z p. 2	Tran mętny przy 15°C i wyżej — do rafinowania dla celów leczniczych	30
254 z p. 3	Stynki suszone (osmerus eperlanus L)	5
z 255	Śledzie wędzone tzw. „strömlingi"	40
z 255	Śledzie wędzone tzw. „strömlingi" — do przerobu fabrycznego	20
z 299 z p. 22	Fosforan dwusodowy — do wykańczania tkanin z jedwabiu naturalnego	50
z 311	Chlorek cynowy — do celów przemysłowych	5
320 z p. 4	Proszek składający się z tlenków żelaza z dodatkiem tlenków manganu, krzemu, glinu oraz tlenków innych metali — do wyrobu elektrod	50
z 331	Mrówczan niklu — do użycia jako katalizator przy utwardzaniu tłuszczów i olejów	25
332 p. 2	Bezwodnik octowy — do celów przemysłowych	20
z 339	Kwas benzoesowy	50
z 345	Oleje fuzlowe — do celów przemysłowych	40
374 z p. 1	Bromek metylu	15
z 392 p. 1a	Proszek lukrecjowy, chociażby z domieszką dwuwęglanu sodu — do gaśnic przeciwpożarowych	40
397 z p. 1	Orto — i paratoluidyna oraz ich mieszaniny	10
397 z p. 6	Tolidyna	15
397 z p. 8	Tolilonaftyloamina	15

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
397 z p. 12	Przyśpieszacz wulkanizacyjny (vulcacit F), sprowadzany przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych . . .	1
397 z p. 12	Kwas fenylonaftyloaminosulfonowy 1. 8 i kwas tolilonaftyloaminosulfonowy 1. 8 — do celów przemysłowych . .	22
399 z p. 6	Fenetydyna	bez cła
z 403	Indygo	10
z 408	Sadze	55
z 408	Sadze gazowe — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych . .	2
423 z p. 3	Lakiery asfaltowe z zawartością benzyny — do izolowania cewek transformatorów	50
424 uwaga	Ekstrakt quebrachowy suchy nie rozpuszczający się w zimnej wodzie, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego	60
z 479	Siarczan potasu, oprócz osobno wymienionego, — do celów przemysłowych	bez cła
487 p. 2	Celuloid w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach, taśmach i rolach oraz tkaniny i wojłoki przesycone celuloidem	25
488 p. 1 z lit. a i p. 2 z lit. a	Niewyrabiane w kraju materiały plastyczne sztuczne na podstawie kazeiny, żelatyny, krochmalu, fenoli, mocznika, formaliny itp. — w proszku lub w ziarnkach . . .	40
490 z p. 2	Masa, zawierająca ziemię okrzemkową, tłuszcz i nikiel lub sole niklu — do użycia jako katalizator przy utwardzaniu tłuszczów i olejów	10
490 z p. 2	Produkt, zawierający saponinę i dwuwęglan sodu — do gaśnic przeciwpożarowych	10
490 z p. 2	Fosforan trójkrezylu	10
490 z p. 2	Tak zwane „gardinole" w postaci płynnej lub mazistej (produkty otrzymane przez działanie kwasu siarkowego na wyższe alkohole) — do gaśnic przeciwpożarowych . .	40
490 z p. 2	Przyśpieszacz wulkanizacyjny (vulcacit Thiuram), sprowadzany przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy—samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
z 490 z p. 2	Bejca garbarska — Purgatol, sprowadzana przez garbarnie do bejcowania, na podstawie prób przesłanych przez Ministerstwo Skarbu urzędom celnym	20
z 493	Skóry baranie surowe, odwłosione	50
z 497 z p. 4	Skóry twarde, wyprawione na pasy w kruponach, wyprawy roślinnej i mineralnej — do wyrobu pasów pędnych . .	30
z 503 p. 1 b	Skóry kozie i koźle wyprawy roślinnej, koloru naturalnego, bez wyciśniętego deseniu, w całości, połówkach, wagi w całej skórze 2 kg i mniej — do wyrobu skór galanteryjnych	40
z 515	Odpadki skórzane, odwłosione — do wyrobu kleju . . .	10
571 p. 1	Włókna sztuczne cięte (vistra) a) niebarwione . . . . b) barwione	 6 20
606 p. 1	Przy przywozie odpadków bawełnianych drogą lądową z państw, sprowadzających bawełnę surową przez porty polskiego obszaru celnego, pobiera się cło zniżone w wysokości zł 1 od 100 kg netto.	
611 z p. 2	Przędza bawełniana surowa nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedynczych — do wyrobu sieci rybackich . . .	bez cła

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 613 z p. 1 a	Tkanina bawełniana surowa o wadze 1 m² powyżej 160 g i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm² do 40 nitek — do wyrobu opon samochodowych, motocyklowych i samolotowych	2
z 630 p. 3	Przędza rami do Nr 35 (wyłącznie) w motkach, o wadze motka powyżej 100 g oraz Nr 35 i wyżej w motkach, o wadze motka powyżej 50 g, surowa, nitkowana . . .	10
z 631	Przędza rami w kłębkach, na rurkach, lub na szpulkach, bielona, nienitkowana	15
648 z p. 1	Sieci do rybołówstwa, wszelkie	10
z 662 p. 1	Sznurki, nici — gumowe, oprzędzone bawełną . . .	25
z 720 p. 2 i uwaga 2	Kauczuk surowy, myty: w płytach, płytkach, arkuszach, sprowadzany przez porty polskiego obszaru celnego przez fabryki — do wyrobu opon, dętek i ochraniaczy — samochodowych, motocyklowych i samolotowych . . .	15
z 745	Wyroby z gumy miękkiej tzw. „Laticel" i „Dunlopillo" .	20
z 745	Wyroby z gumy miękkiej, chociażby z dodatkiem innych materiałów — do wyrobu samochodów	5
z 769	Ćwieki, kołki, szpilki do obuwia, nie we wstęgach . . .	66²/₃
z 778	Klatki drewniane z dodatkiem metali — do uśmiercania małych zwierząt	10
z grup: 53, 63, 66, 67, 69 i 71	Wszelkie towary do budowy kolejki górskiej linowo - terenowej (linowo szynowej, czyli przystosowanej do jazdy po szynach a uruchamianej przy pomocy lin wyciągowych)	20
z 782 z p. 1	Płyty z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, o grubości powyżej 50 mm — do przerobu fabrycznego .	20
794 pp. 1 i 2	Celuloza niebielona i bielona	10
z grup: 57 i 58	Skrawki papieru, makulatura, o ile nie podpadają pod poz. 792 t. c. przywozowej, sprowadzane przez papiernie do przerobu na tekturę, papier i karton	bez cła
810 z uwagi	Stare gazety i czasopisma w języku niemieckim, niepodziurawione i niepokrajane w myśl uwagi do poz. 792 — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska . .	bez cła
836 z p. 1	Książki obrazkowe dla dzieci nawet z przeważającą ilością rysunków, z tekstem lub napisami w języku niemieckim, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 838	Kalendarze z tekstem niemieckim, również książkowe z działem literackim — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 839	Nuty kompozytorów niemieckich nawet bez tekstu oraz wszelkie z tekstem niemieckim lub napisami niemieckimi, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
z 842 pp. 1 i 2	Reprodukcje dzieł artystów malarzy niemieckich, również w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska	bez cła
842 z p. 3	Wielobarwne: obrazy, tablice, atlasy przyrodnicze i techniczne, okładki do takichże atlasów, tablice i obrazki rozkładane na papierze, kartonie, tekturze, również podklejone oraz inne tym podobne—wszystko o charakterze pomocy szkolnych i naukowych z tekstem lub napisami w języku niemieckim, chociażby w oprawach introligatorskich — dla użytku ludności obszaru W. M. Gdańska . . .	bez cła
z 843	Mapy, plany, również w atlasach, chociażby podklejone, oprawione, w połączeniu z listwami, oprócz osobno wymienionych, z tekstem lub napisami w języku niemieckim — dla celów kulturalnych ludności obszaru W. M. Gdańska .	bez cła

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 900 p. 1	Szyby samochodowe prasowane lub lane — do wyrobu samochodów	5
900 z p. 3	Rurki ze szkła białego — do wyrobu ampułek itp. opakowań	30
904 z p. 1	Rurki ze szkła zabarwione w masie — do wyrobu ampułek itp. opakowań	50
925 p. 1	Surówka	5
927 z p. 1	Łom żeliwny i odpadki żeliwne, sprowadzane przez huty żelazne	5
z 929 p. 1 z lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe w rolach, na zimno walcowane o grubości powyżej 0.10 mm do 0.20 mm, o szerokości poniżej 700 mm— do wyrobu taśmy obołowionej	40
z 929 p. 1 lit. c, d, i uwaga 2	Stal zwykła płaska na zimno walcowana, o szerokości poniżej 700 mm i o grubości 1,2 mm i mniej — do wyrobu łańcuchów do rowerów	10
929 z p. 2 b i c	Żelazo i zwykła stal, walcowane, okrągłe, w prętach grubości powyżej 6 do 25 mm — do wyrobu stalowych lin wydobywczych dla kopalń	10
929 z p. 3 lit. a	Żelazo i zwykła stal — kształtowe, o długości od 5 do 17 metrów — do budowy zapór wodnych oraz morskich budowli wodnych	20
z 930 p. 1 z lit. f i uwaga 1-a oraz z 929 p. 1 z lit. d i uwaga 2	Żelazo taśmowe o szerokości poniżej 700 mm oraz blacha żelazna — wszystko na zimno walcowane, o grubości 0.15 mm do 0.17 mm — do wyrobu kółek do obuwia . .	20
930 p. 3 lit. b. i c	Blacha żelazna, stalowa — zwykła, ocynowana o grubości 1 mm i mniej	30
z 944	Niewyrabiane w kraju walce hutnicze żeliwne, chociażby utwardzane, oprócz wymienionych w wykazie Nr 3 .	20
947 p. 1	Drut żelazny, stalowy — w kręgach — o największym wymiarze przekroju powyżej 3 do 6 mm — do wyrobu łańcuchów rowerowych	10
z 952 pp. 1 i 2	Liny, także z ośrodkiem konopnym lub jutowym, z drutu żelaznego, stalowego, — o średnicy lub grubości pojedynczych drutów powyżej 1 mm	5
z 960	Korytarzyki ubojowe dla świń oraz ich części	20
962 p. 2 ew. uwaga	Niewyrabiane w kraju łańcuchy żelazne, stalowe — przegubowe	20
z 964	Korytarzyki ubojowe dla świń oraz ich części	20
z 964 pp. 1 i 2	Podpory (stemple) żelazne przeznaczone dla kopalń . .	10
z 964 p. 1 b i p. 2	Niewyrabiane w kraju żerdzie stalowe, pompowe dla kopalń nafty	20
968 z p. 3 z lit. c	Blacha cynkowa niklowana o grubości od 0.10 do 0.17 mm — do wyrobu guzików	50
984 p. 1 oraz uwagi: 2, 3, 4 b, 5 i 6	Druty ze stopów miedzi — do wyrobu tkanin drucianych bez końca	20
z 994 p. 2 b i c, 1085 p. 10 a III, 1160 p. 3 a	Niewyrabiane w kraju części aparatów do badania twardości metali — do produkcji tych aparatów	20
997 p. 3 z lit. a	Metal płatkowy aluminiowy w rolach, niczym niepokryty — do przerobu fabrycznego	50
z 1006	Niewyrabiane w kraju narzędzia i przybory wiertnicze udarowe i obrotowe — do wierceń ziemnych	20
z 1006 p. 4	Niewyrabiane w kraju łączniki tzw. „Tool Joints" do płuczkowych przewodów wiertniczych	15

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 1042 pp. 1 i 2	Niewyrabiane w kraju dna wygięte kotłowe, żelazne i stalowe	15
z 1083	Aparaty bolcowe — do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1084 p. 3	Niewyrabiane w kraju pędnie do urządzeń wiertniczych systemu „Rotary", nawet w stanie podzielonym . . .	20
1088 p. 1c II	Ręczne opryskiwacze plecakowe	17
1088 p. 2f II	Sprzężajowe siewniki do nawozów sztucznych . . .	65
1088 p. 2m II	Sprzężajowe obsypniki jedno i wielorzędowe, pielniki, obsypniki — pielniki — o wadze sztuki 100 kg i mniej . .	60
1090 p. 1	Młocarnie do zbóż o wadze sztuki:	
a	powyżej 3.000 kg	40
b	powyżej 1.000 do 3.000 kg	60
c	1.000 kg i mniej	75
	Uwaga: Przy odprawie celnej powyższych młocarń za cłem zniżonym nie mają zastosowania postanowienia uwagi do pkt 1 poz. 1090 t. c. przywozowej.	
1090 p. 6 z lit. a	Bukowniki do koniczyny o jędnym bębnie, o wadze powyżej 1.500 kg	65
1092 p. 1 z lit. a	Sieczkarnie bębnowe o szerokości gardła powyżej 310 mm .	80
1096 z p. 7	Wylęgarnie o pojemności 1.000 jaj i więcej	5
z grup: 63, 64, 65, 67 i 69	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty i gotowe części — do wyrobu silników do wagonów motorowych	20
z grup: 63, 66, 67, 69, 71 i 73	Niewyrabiane w kraju półfabrykaty, gotowe części i maszyny — do budowy (wmontowania) wagonów i drezyn motorowych	35
z grup: 63, 65, 66, 67	Niewyrabiane w kraju części przekładni mechanicznych i hydraulicznych, służące do zamiany zużytych części tychże przekładni w wagonach o napędzie spalinowym . . .	30
z grupy 67	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty włókiennicze . .	10
z grup: 67, 69 i 73	Niewyrabiane w kraju maszyny, aparaty, wagi, przyrządy, narzędzia i instrumenty, oprócz osobno wymienionych w rozporządzeniu niniejszym	20
z grupy 68	Niewyrabiane w kraju maszyny, aparaty, ich części, oprócz osobno wymienionych w rozporządzeniu niniejszym . .	10
z 1099	Przetwornice — do zasilania aparatów elektrodowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1101	Transformatory — do zasilania aparatów elektrodowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1107 z p. 2	Wyłączniki elektryczne — do aparatów elektrycznych, służących do uśmiercania małych zwierząt	10
z 1121	Aparaty elektrodowe — do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych; aparaty elektryczne — do uśmiercania małych zwierząt	10
z 1124 p. 1	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy węglowej oraz ich części	10
z 1124 p. 2	Niewyrabiane w kraju elektrody z masy grafitowej oraz ich części	5
z 1131 z p. 1	Niewyrabiane w kraju izolatory z częściami metalowymi typu kondensatorowego, o wadze sztuki:	
	powyżej 2 kg do 300 kg	40
	powyżej 300 kg	20
1133 p. 1d	Lokomotywy normalnotorowe elektryczne, silnikowo-elektryczne	35

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
1137	Ciągówki (traktory) — do celów przemysłowych . . .	35
z 1137 p. 1	Ciągówki (traktory) z silnikiem 6 cylindrów i mniej, oprócz gąsienicowych	16
z 1140	Części nadwozi samochodowych — do wyrobu samochodów	1
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła samochodowe, sprowadzane przez fabryki opon samochodowych	5
1145 z p. 9	Niewyrabiane w kraju koła tarczowe samochodowe, sprowadzane przez wytwórnie przyczep samochodowych . .	bez cła
z 1145 z p. 14	Części metalowe — do wyrobu samochodów	2
z grup: 65, 66, 67, 69, 70 i 71	Części zamienne do samochodów, motocykli i ciągówek: klamki; korki do chłodnic; korbki (poz. 994 z pp. 2 i 3); taśmy hamulcowe (z poz. 1035); koła zębate (poz. 1084 z p. 8); części silników (poz. 1085 p. 8 i z p. 10); pierścienie tłokowe (poz. 1085 z p. 9); tłoki (1085 z p. 10 b III); prądnice, magneto, sygnały akustyczne — i ich części; rozruszniki — startery (z poz. 1099); świece do silników (z poz. 1131); części metalowe samochodów i motocykli (poz. 1145 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14), — sprowadzane do zamiany zużytych części na nowe w gotowych samochodach, motocyklach i ciągówkach . .	30
1154 i uwaga 2	Statki morskie i rzeczne, łodzie	bez cła
z grup: 67, 69 i z 73—poz. 1160 z p. 5 i p. 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych . .	10
z grup: 67, 69 i z 73—poz. 1160 z p. 5 i p. 6	Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych i motocykli	10
z grup: 63, 64, 65, 67 i 71	Półfabrykaty i nieobrobione części samochodów i motocykli, sprowadzane przez fabryki części samochodowych i motocyklowych — do obróbki na gotowe części . . .	5
z grup: 63, 64, 65	Półfabrykaty, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli — do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli	5
z grup: 63—poz. 962 p. 2, 66, 67, 69, 70, 71, 73 i 74	Gotowe części, sprowadzane przez przemysł wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli — do wyrobu samochodów, podwozi samochodowych, ciągówek i motocykli	5
	Uwaga: Cło zniżone nie ma zastosowania do podwozi samochodowych — z poz. 1138 t. c. przywoz. oraz do gotowych wykończonych nadwozi samochodowych z poz. 1140 t. c. przywozowej.	
z 1164 z p. 2 lit. b	Cylindry szklane z podziałkami, o wadze sztuki 250 g i mniej — do wyrobu lub naprawy strzykawek lekarskich	50
1168 p. 7 z lit. e	Naświetlone pozytywy kroniki filmowej	bez cła
z 1168 p. 7 e I	Wstęgi kinematograficzne, naświetlone, dźwiękowe, w kolorach naturalnych, — pozytywy	40
z działu: VII, VIII, IX, X, XII, XIII, XIV, XV, XVI i XIX	Przedmioty, należące do statków przeznaczonych do rozbiórki, odpowiadające, pod względem jakości i ilości, przeznaczeniu i wielkości tych statków	bez cła
—	Przedmioty inwentarza statków morskich, konieczne do spełniania przeznaczenia statków, — o ile nie mogą być zwolnione od cła na podstawie t. c. przywozowej . .	bez cła

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
—	Materiały do budowy i naprawy statków morskich oraz przedmioty ich wyposażenia, o ile nie mogą być zwolnione od cła na podstawie art. 22 ust. 21 prawa celnego	bez cła
—	Materiały do budowy i naprawy łodzi motorowych morskich oraz przedmioty ich wyposażenia, — o ile łodzie te mają być przeznaczone do celów rybackich lub technicznej obsługi portów morskich	bez cła
z 1184	Niewyrabiane w kraju części instrumentów muzycznych — do wyrobu instrumentów muzycznych	25
z 1188 z p. 2	Spłonki — do aparatów bolcowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1188 z p. 5	Łuski, chociażby ze spłonką i materiałem wybuchowym — do aparatów bolcowych, służących do pozbawiania przytomności zwierząt rzeźnych	10
z 1211 p. 1	Niewyrabiane w kraju wyroby, wykonane ze sztucznych materiałów plastycznych, choćby z dodatkiem metali nieszlachetnych — do celów produkcyjnych	35
1264 z p. 4a	Narzędzia i przybory do celów technicznych, ze srebra . .	bez cła

WYKAZ Nr 2.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 101	Olej talowy — do wyrobu środków dla ochrony roślin . .	10
z 152 p. 4	Gips mielony — do fabrykacji porcelany i fajansu oraz kwasoodpornych naczyń kamionkowych	55
z 170 p. 2	Elektro-korundy i węglokrzemy w ziarnkach, rozdrobnione lub zmielone — do wyrobu tarcz szlifierskich . . .	50
200 z p. 6	Olej smarowy, zmieszany z olejami i tłuszczami zwierzęcymi i roślinnymi — przeznaczony do użycia przy wytłaczaniu z porcelany artykułów elektrotechnicznych . .	bez cła
z 202	Wosk bitumiczny o punkcie topliwości 70°C i wyżej — do celów przemysłowych:	
p. 1	bielony	20
p. 2	inny	35
213 z p. 3	Substrat bituminowo-olejowy — do wyrobu farb rdzochronnych	10
z 303 z p. 5	Krzemowapń (calcium silicium), również z domieszką manganu, magnezu, żelaza itp. — do celów przemysłowych	18
305 p. 4	Siarczan baru strącony — do wyrobu papieru	50
310 z p. 1	Tlenek glinu — do wyrobu korundu żółtego	15
314 z p. 3	Pięciochlorek antymonu — do produkcji barwników kadziowych	25
317 z p. 1	Nadmanganian potasowy — do celów przemysłowych . .	33
z 348 z p. 2	Dwuchloroetan — do produkcji barwników kadziowych . .	30
z 350 p. 2	Siarczan metylu (nie w ampułkach) — do produkcji barwników kadziowych	5
z 353 p. 2	Kwas chlorooctowy — do produkcji barwników kadziowych	15
z 356	Estry kwasu malonowego płynne oraz estry pochodnych kwasu malonowego płynne — do produkcji preparatów farmaceutycznych	30

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
360 z p. 3	Lecytyna roślinna — do wyrobu czekolady	10
z 384	Kaktus (cactus grandiflorus) w spirytusie — do dalszego przerobu na środki lecznicze	25
390 p. 2 b	Struny jelitowe — do wyrobu rakiet tenisowych . . .	10
395 z p. 1	Chlorek kwasu paratoluolosulfonowego — do celów przemysłowych	12
395 p. 3	Kwas ftalowy i jego bezwodnik — do celów przemysłowych	7
395 p. 4	Chlorek benzoilu — do wyrobu barwników	15
396 z p. 1	Benzaldehyd — do wyrobu barwników syntetycznych oraz kwasu fenylocynchoninowego	15
396 z p. 1	Kwas benzaldehydosulfonowy, chlorobenzaldehyd, nitrobenzaldehyd i ich kwasy sulfonowe — do produkcji barwników	30
396 z p. 2	Betametyloantrachinon, kwas antrachinonosulfonowy i jego sól sodowa — do celów przemysłowych	8
396 z p. 3	Kwas antrachinonodwusulfonowy i jego sól sodowa, chloroantrachinon, dwuchloroantrachinon — do wyrobu barwników	20
397 z p. 1	Metatoluidyna, meta- i paraksylidyna — do celów przemysłowych	10
397 z p. 2	Ortoanizydyna, dwuetyloanilina, etylobenzyloanilina, kwas antranilowy — do celów przemysłowych	30
397 z p. 4	Tioanilina — do celów przemysłowych	45
397 z p. 6	Dwuchlorotolidyna, dwuanizydyna — do celów przemysłowych	20
397 z p. 8	Etyloalfanaftyloamina — do celów przemysłowych . . .	30
397 z p. 9	Kwas naftyloaminosulfonowy 1.5, kwas betanaftyloaminosulfonowy 1.2 (kwas Tobiasa) — do celów przemysłowych	30
397 p. 10	Aminoantrachinon — do celów przemysłowych . . .	5
397 z p. 12	Kumidyna — do celów przemysłowych	30
397 z p. 12	Chloro- 5- aminoantrachinon i leuko- 1.4- dwuaminoantrachinon — do wyrobu barwników	50
397 z p. 12	Izatyna — do wyrobu kwasu fenylocynchoninowego . .	bez cła
397 z p. 12	Kwas chlorotoluidynosulfonowy i kwas paratoluidynometasulfonowy — do celów przemysłowych	20
397 z p. 12	4 nitrometylo 1.2 benzimidazol — do celów przemysłowych	27
397 z p. 12	Dwuaminoantrahydrochinon, chloroaminoantrachinon — do wyrobu barwników kadziowych	40
398 z p. 1 a	Rezorcyna — do celów przemysłowych	5
398 z p. 7	Kwas naftolomonosulfonowy 2.7, kwas naftolomonosulfonowy 1.5 oraz ich sole — do celów przemysłowych . . .	30
398 z p. 9	Para-chlorofenol — do wyrobu barwników	10
399 z p. 1	Aminofenol — do celów przemysłowych	20
399 z p. 5	Kwas aminonaftolodwusulfonowy 2.8.3.6 (kwas 2 R), kwas aminonaftolosulfonowy 1.8.4 (kwas S), kwas aminonaftolodwusulfonowy 1.8.2.4 (kwas 2 S) — do celów przemysłowych	35
399 z p. 6	Nitrobenzylidenometaamidofenol, parachloroortoaminofenolosulfokwas, kwas amidoazolowy (paraaminofenylo 1.2 naftiminoazolo-5-oksy 7-sulfokwas), pochodna mocznikowa kwasu aminonaftolosulfonowego 2.5.7 — do celów przemysłowych	35
400 z p. 1	Fenylometylopyrazolon, fenylosulfometylopyrazolon — do celów przemysłowych	5
z 402	Fenylohydrazyna — do celów przemysłowych . .	30

Pozycje i punkty t.c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
410 z p. 2	Łupek bitumiczny w kawałkach, palony (skoksowany), czarny — do wyrobu farb	25
410 z p. 2	Braunsztyn w proszku — do produkcji cynku elektrolitycznego, baterii elektrvcznych, soli manganowych oraz do fabrykacji półproduktów organicznych i barwników syntetycznych	bez cła
429 z p. 2	Olejek goździkowy — do wyrobu waniliny	10
429 z p. 2	Olejek cytronelowy — do wyrobu geraniolu, cytronelalu, cytronelolu oraz ich estrów	5
486 p. 2 z lit. a I i II	Acetoceluloza w płytach, arkuszach i rolach — do wyrobu niepalnych błon rentgenologicznych	10
z 488 p. 1 z lit. b I	Bakelit w prętach i rurach, nieobrobionych—do celów przemysłowych	50
490 z p. 1	Nieorganiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako katalizator — do syntezy amoniaku . .	bez cła
490 z p. 1	Masy kontaktowe, sporządzone z pumeksu, względnie z ziemi okrzemkowej, przesyconych solami wanadu, również z zawartością do 0,1% platyny — do celów przemysłowych	10
490 z p. 2	Alkohole: oleinowy, cetylowy i stearynowy — do celów przemysłowych	30
490 z p. 2	Pyren — do wyrobu barwników kadziowych	20
490 z p. 2	Oxybutyraldehyd — do wyrobu barwników kadziowych . .	20
490 z p. 2	Organiczne przetwory chemiczne, osobno niewymienione, używane jako odczynniki chemiczne przy płukaniu rud cynkowych	5
490 z p. 2	Mocznik — do wyrobu preparatów farmaceutycznych . .	30
z 674 p. 1	Kręgi z szarpanych nici bawełnianych, luźno związane — do wyrobu wałów kalandrowych	10
z 674 p. 4	Krążki, płyty, tarcze z materiałów włóknistych, impregnowanych bakelitem — do wyrobu kół zębatych . . .	40
z 745 p. 2	Tarcze z gumy miękkiej o wadze sztuki od 100 do 1500 g — do wyrobu kół do wagonów elektrycznych . . .	10
787 z p. 3	Walce z rozdrobnionej i zespojonej kory drzewa korkowego, o średnicy powyżej 15 mm, o długości powyżej 500 mm — do przerobu fabrycznego	20
z 815 p. 2 b	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny tzw. „duplex" niedrukowany (bez zawartości miazgi drzewnej lub z zawartością jej 30% i mniej), sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych	40
842 p. 4	Dekalkomania — do wyrobu porcelany i fajansu . . .	50
845 z p. 1 a	Papier czerwono-czarny i zielono-czarny tzw. „duplex" drukowany jednobarwnie, sprowadzany przez wytwórnie błon fotograficznych — do opakowania błon fotograficznych	10
900 p. 4 z lit. b	Ampułki szklane — do chlorku etylu	62
927 z p. 1	Opiłki żeliwne, sprowadzane przez fabryki chemiczne — do celów przemysłowych	bez cła
930 z p. 4 c	Blacha stalowa zwykła (taśmowa) niklowana, dziurkowana, o grubości 1 mm i mniej — do produkcji akumulatorów żelazo-niklowych	40
z 945 pp. 1 a i 2 a	Walce maszynowe żeliwne, chociażby utwardzane, z nieoszlifowanymi powierzchniami roboczymi, o wadze sztuki powyżej 600 kg, średnicy walca 250 mm i więcej, długości walca mierzonej bez czopów 2000 mm i więcej — do wyrobu wygładzarek	20

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 947 ewentualnie uwaga 2	Drut stalowy hartowany — do wyrobu szczotek . . .	15
z 947 pp. 1 i 2 ewent. uwagi 1, 2, 4	Drut żelazny i stalowy korytkowy, chociażby nacięty, pokryty nieszlachetnymi metalami — do wyrobu mechanizmów parasolowych	60
z 964 p. 1a	Formy stalowe obrobione o wadze sztuki powyżej 100 kg — do wyrobu rur żeliwnych, lanych systemem odśrodkowym	20
978 p. 4a z I i z III	Blacha aluminiowa, prostokątna, surowa, w rolach o szerokości powyżej 500 mm i grubości powyżej 0,5 mm oraz o szerokości powyżej 300 mm i grubości 0,1 mm i mniej— do celów przemysłowych	5
z 989 p. 3	Zamknięcia niklowane do ampułek szklanych do chlorku etylu	65
z 994 p. 1 z lit. a I	Szyny miedziane lane, surowe, o wadze sztuki powyżej 500 g — do wyrobu cynku elektrolitycznego . . .	10
z 994 p. 1 z lit. b I	Bloki lane cylindryczne z otworem, aluminiowe, o zawartości aluminium 99,7%, o wadze sztuki powyżej 150 g — do wyrobu rur aluminiowych	bez cła
z 1036 p. 3c ew. uwaga 2	Wentyle do dętek samochodowych, motocyklowych i samolotowych, o wadze sztuki 1 kg i mniej — dla fabryk wyrabiających opony i dętki samochodowe, motocyklowe i samolotowe	2
1085 z p. 10 lit. b II	Walce miedziane obrobione lecz niegrawerowane — do drukowania tkanin	10
z 1160 z p. 3a	Sprawdziany (kalibry gwintowane) o wadze sztuki powyżej 500 g — do wyrobu rur	10
1168 p. 7d	Wstęgi kinematograficzne nienaświetlone, sprowadzane — do wyrobu wstęg kinematograficznych, naświetlonych . .	15
1267 z p. 1	Drut srebrny specjalny tzw. topikowy o średnicy lub grubości powyżej 0,75 mm — do wyrobu bezpieczników . .	20
1267 z p. 2	Drut srebrny specjalny tzw. topikowy o średnicy lub grubości 0,75 mm i mniej — do wyrobu bezpieczników . . .	40
z 1268 p. 2	Szych nieprawdziwy z miedzi i jej stopów — do wyrobu tkanin objętych poz. 985 t. c. przywozowej	12,5

WYKAZ Nr 3.

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
23 z p. 1	Pestki morelowe	40
60 p. 4 uwaga 3	Pomarańcze gorzkie tzw. „grape-fruits", sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego — w okresie od dnia 1 grudnia 1937 r.	60
z 68 z p. 2	Miąższ morelowy w opakowaniu hermetycznym . . .	25
82 z p. 4 ew. uwagi 1 i 2	Pieprz czarny i pieprz biały	30
z 89 p. 1	Kora „panamska" nierozdrobniona, odprawiana, na podstawie złożonych prób, przez Urząd Celny w Gdyni oraz w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku przez Urzędy Celne: Leegetor, Packhof, Hafenkanal i Weichselbahnhof . . .	5
z 89 p. 1	Cebula morska nierozdrobniona	bez cła
z 177 p. 1a z II	Rudy żelazne o zawartości żelaza 45% i wyżej . . .	bez cła

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
z 177 p. 1 b	Żużle żelazne o zawartości żelaza 42% i wyżej . . .	5
210	Olej drzewny	50
280 p. 1	Wina winogronowe nie musujące, o mocy alkoholu 16° i mniej, przekazywane pod węzłem podatku spożywczego, do przerobu w wytwórniach octu lub winiaku:	
	a) w cysternach	7
	b) w balonach, gąsiorach, beczkach — o pojemności 50 litrów i więcej	6
295 p. 8	Fosfor	bez cła
z 297	Gaz świetlny, sprowadzany przewodami rurowymi . .	bez cła
305 p. 2	Dwutlenek baru	20
z 350 p. 2	Chlorek metylu (nie w ampułkach)	30
405 z p. 2	Ekstrakt katechu	17
422 z p. 2	Węgle do rysowania	25
461	Wosk do szczepienia drzew	32
z 486 z p. 1	Acetoceluloza w ziarnkach i proszku	30
z 486 p. 2 z lit. a II	Acetoceluloza w prętach barwionych	15
490 z p. 1	Wodorotlenek kadmu, również z domieszką tlenków żelaza	30
721 p. 1	Regenerat gumowy	12
z 746 z p. 2 c	Półfabrykaty z gumy twardej o wadze sztuki 100 g i mniej z odciśniętymi lecz nierozciętymi zębami	20
z 806 p. 1	Płyty - pustaki o grubości 3 do 4,5 cm, prostokątne, wykonane z tektury z miazgi drzewnej, odprawiane, na podstawie złożonych prób, przez Urzędy Celne w Gdyni i Warszawie oraz w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku przez Urzędy Celne: Leegetor, Packhof, Hafenkanal i Weichselbahnhof	35
z 834 p. 1	Reklamowe plakaty firm zagranicznych o wszelkich konturach i rysunku, również z podpórkami, z uwidocznioną nazwą i siedzibą firmy	bez cła
z 838	Kalendarze książkowe z działem literackim w języku słowackim	bez cła
z 843	Plany (rysunki, kreślenia) konstrukcyjno-techniczne, wykonane sposobem fotograficznym lub graficznym, o ile dotyczą maszyn, aparatów, — ich części i urządzeń fabrycznych	25
866	Sączki z gliny	70
944 z pp. 1 i 2 a i b	Walce hutnicze żeliwne chociażby utwardzane: surowe lub z powierzchnią z gruba obdartą, również z obtoczonymi czopami, frezowanymi rozetami, o średnicy 850 mm i wyżej, lub o średnicy 700 mm do 849 mm, jeżeli długość walca mierzona bez czopów wynosi 2900 mm i wyżej .	20
1000 p. 4	Motyki, sapy, dziabki, grabie, grace, pazurki ogrodnicze, kantowniki i szufelki ogrodowe — surowe, bejcowane, lakierowane, chociażby z trzonami	52
1000 p. 6 a	Kosy	5
1018 p. 10 b	Nożyce do strzyżenia owiec	65
1018 p. 10 c	Nożyce ogrodnicze	32
1018 p. 10 d	Sekatory	26
1041 z p. 1	Walczaki do kotłów wodnorurkowych, tj. zbiorniki pary i wody, wykute z jednego bloku, również spawane z jednym szwem podłużnym—o średnicy powyżej 1199 mm i o długości 6200 mm i wyżej	15
z 1085 p. 10 a I	Kotły żeliwne emaliowane, stanowiące wewnętrzną część autoklawów i mieszarek, o średnicy wewnętrznej 800 mm i więcej	20
1088 p. 1 z lit. a	Ręczne walce, używane w ogrodnictwie	57

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
1088 p. 1b	Siewniki ogrodowe ręczne	55
1088 p. 1c I	Ręczne opryskiwacze: taczkowe, wózkowe	43
1088 p. 2 z lit. b	Sprzężajowe szufle	70
1088 p. 2 z lit. c	Sprzężajowe brony obrotowe:	
	kolczatki	10
	talerzowe	75
1088 p. 2 f z I	Sprzężajowe siewniki do zbóż, nasion, — rzutowe, rzędowe	60
1088 p. 2 f III	Sprzężajowe siewniki kombinowane do równoczesnego wysiewu nasion i nawozów	63
1088 p. 2 g	Sprzężajowe opryskiwacze ogrodowe, polowe	54
1088 p. 2 i	Sprzężajowe rozlewacze gnojówki, — rzutowe, rzędowe	60
1088 p. 3 c	Silnikowe maszyny do uprawy roli za pomocą części obrotowych	83
1088 p. 4	Wszelkie maszyny i aparaty do uprawy roli, przysposobione do bezpośredniego łączenia z ciągówkami, jako to: pługi, spulchniacze, kultywatory, brony, walce itp. maszyny rolnicze	50
1089 p. 1 a	Kosiarki ręczne	13
1089 p. 1 b	Kosiarki sprzężajowe	5
1089 p. 2 a	Żniwiarki zwykłe, oprócz objętych p. 2 lit. b	5
1089 p. 2 b	Żniwiarki - wiązałki	5
1089 p. 2 c	Przyrządy żniwne odkładające do kosiarek	5
1089 p. 3	Aparaty specjalne do ostrzenia noży maszyn żniwnych . .	18
1089 p. 4 b	Przetrząsacze do siana	40
1089 p. 4 c	Przetrząsacze kombinowane z grabiami pokosowymi . .	40
1089 p. 5	Wyorywacze do buraków, ziemniaków	80
1090 p. 3	Samopodawacze do młocarń, wydmuchiwacze młocarniane do plew, zgonin, słomy	40
1090 p. 4	Podnośniki - stertniki do słomy, siana, snopów . . .	84
1090 p. 5	Wiązacze do słomy, siana	32
1090 p. 6 b	Bukowniki do koniczyn o dwóch bębnach	15
1090 p. 7	Młocarnie do lnu	40
1090 p. 8	Prasy do słomy, siana:	
	a) ręczne	70
	b) sprzężajowe, do napędu mechanicznego	60
1091 p. 4	Triery, cylindry do nich oraz inne maszyny do czyszczenia zbóż, nasion	5
1092 p. 1 b I	Sieczkarnie toporowe, również z wydmuchiwaczami, o szerokości gardła powyżej 340 mm	15
1092 p. 1 b z II	Sieczkarnie toporowe, również z wydmuchiwaczami, o szerokości gardła powyżej 310 mm do 340 mm włącznie . .	71
1092 z p. 3	Rozdrabniacze do makuchów z magnesami	15
1092 p. 4	Młynki do kości	10
1092 p. 8	Śrutowniki:	
	a) proste o tarczach lub walcach metalowych . . .	75
	b) kombinowane z gniotownikami	49
1095 p. 2	Podkurzacze	37
1095 p. 3	Maski ochronne	26
1095 p. 4	Pułapki do wyłapywania trutni	22
1095 p. 6	Rojnice	44
1095 p. 7	Wszelkie inne przyrządy pszczelnicze osobno niewymienione	22
1096 p. 1	Młynki do nawozów sztucznych	78
1096 p. 5	Maszyny ręczne do przerobu słomy lnianej i konopnej . .	70
1096 z p. 7	Kwoki i wylęgarnie o pojemności poniżej 1000 jaj . . .	40
1097	Maszyny i aparaty rolnicze osobno niewymienione . . .	66
1098 p. 6	Ostrza do pielników	80

Pozycje i punkty t. c. przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone w %% cła normalnego (autonomicznego)
1098 p. 7	Inne części maszyn i narzędzi rolniczych, oprócz osobno wymienionych	80
1101 z p. 11	Blaszki sztancowane do wyrobu rdzeni transformatorowych, wyrobione ze stopów stali z niklem o wadze sztuki powyżej 20 g do 250 g	6
1159 p. 1 z lit. c	Wagi do mleka, zaopatrzone w zbiornik, — o wadze sztuki:	
	I powyżej 250 kg	20
	II powyżej 50 do 250 kg	15
1168 p. 7 z lit. e I	Wstęgi kinematograficzne, dźwiękowe, naświetlone — negatywy	40
z 1169 z p. 3	Części maszyn do rachowania	75
z 1260 p. 2 lit. b	Rubiny, szafiry i szmaragdy, — naturalne i syntetyczne — obrobione	5

855

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 12 października 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o pożyczkach z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Na podstawie art. 15 ust. (2) pkt c) ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 40, poz. 364) zarządzam co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym powołane są artykuły bez bliższego określenia, oznaczają one artykuły ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 40, poz. 364).

§ 2. Pożyczek na cele wymienione w art. 3 ust. (2) można udzielać:

1) uczestnikom scalenia gruntów, właścicielom gruntów, które uległy zamianie, zastępującej scalenie oraz osobom, które sprzedały ziemię właścicielom karłowatych gospodarstw, objętych scaleniem, i przeniosły się na gospodarstwa, położone poza obszarem scalenia;
2) nabywcom działek, powstałych z parcelacji ziemi państwowej i osadnikom wojskowym — z wyłączeniem pożyczek na nabycie ziemi;
3) nabywcom działek, powstałych z parcelacji ziemi, nie stanowiącej własności Państwa, oraz właścicielom karłowatych gospodarstw, nabywającym, choćby nie z parcelacji, ziemię na uzupełnienie gospodarstw;
4) b. dzierżawcom długoletnim, czynszownikom, dzierżawcom, podlegającym ochronie i innym użytkownikom, nabywającym ziemię na podstawie ustaw o uwłaszczeniu i wykupie dzierżawionej ziemi;
5) osobom, nie uczestniczącym w przebudowie ustroju rolnego, których grunty objęte zostały robotami melioracyjnymi, przeprowadzanymi przy przebudowie ustroju rolnego, — na melioracje oraz prace z nimi związane.

§ 3. (1) Pożyczki na nabycie ziemi nie mogą przekraczać 50% szacunku nabywanej ziemi. Zasłużonym żołnierzom i inwalidom armii polskiej oraz polskich formacji ochotniczych, uzdolnionym do pracy na roli, a także pracownikom folwarcznym, tracącym pracę w związku z parcelacją, można udzielać pożyczek na nabycie ziemi do 90% szacunku nabywanej ziemi.

(2) Łączna wysokość pożyczek, udzielonych z Funduszu, nie może przekraczać: dla uczestników scalenia — 50% szacunku ziemi, dla pracowników folwarcznych, nabywających działki w związku z utratą pracy wskutek parcelacji, oraz dla zasłużonych żołnierzy i inwalidów armii polskiej oraz polskich formacji ochotniczych, nabywających działki z parcelacji, — 100% szacunku ziemi, dla pozostałych pożyczkobiorców — 75% szacunku ziemi (§ 8).

(3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w poszczególnych przypadkach zezwolić na udzielenie pożyczki, przekraczającej normy określone w ust. (1) i (2) z tym jednak, aby łą-

czna wysokość pożyczek z Funduszu nie przekraczała w żadnym razie 100% szacunku ziemi i zabudowań.

§ 4. Pożyczki oraz inne należności Funduszu mogą być konwertowane na jedną pożyczkę, w myśl art. 11, bez ograniczeń, wynikających z § 3.

§ 5. Pożyczki zabezpiecza się zasadniczo na pierwszym miejscu hipoteki gospodarstwa, korzystającego z pożyczki lub innej nieruchomości ziemskiej. Zabezpieczenie na dalszym miejscu hipoteki jest dopuszczalne, jeżeli pożyczka wraz z poprzedzającymi ją hipotekami i innymi ciężarami rzeczowymi mieści się w granicach 75% szacunku ziemi i zabudowań.

§ 6. W przypadkach, gdy obciążenie gospodarstwa sumą pożyczki oraz innymi niezahipotekowanymi należnościami Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej (art. 15 a ust. (1)) nie przekracza 100 złotych w stosunku do 1 ha, można udzielić pożyczki bez zabezpieczenia hipotecznego i poręki.

§ 7. (1) Udzielenie pożyczki za poręką dopuszczalne jest, gdy pożyczka nie zostaje udzielona na nabycie ziemi, a suma pożyczki nie przekracza 1.000 złotych; okres umorzenia pożyczki (§ 12) nie może w tym przypadku przekraczać 8 lat.

(2) Poręki za pożyczkę winny udzielić co najmniej dwie majątkowo odpowiedzialne osoby; jednak pożyczki do wysokości 750 złotych można udzielić za poręką jednej majątkowo odpowiedzialnej osoby.

§ 8. (1) Jeżeli wysokość zadłużenia z Funduszu łącznie z pożyczką, która ma być przyznana, przekracza 1.000 złotych, należy przeprowadzić szacunek ziemi i zabudowań w celu określenia wystarczalności zabezpieczenia (§ 5) i dopuszczalnej wysokości pożyczek (§ 3). Szacunek przeprowadza się według przepisów, stosowanych przy ustalaniu ceny sprzedażnej parcelowanej ziemi państwowej. Za szacunek budynków, ubezpieczonych od ognia, przyjmuje się wysokość, w jakiej zostały one ubezpieczone.

(2) Przy szacunku, przeprowadzanym w związku z udzieleniem pożyczki na wzniesienie zabudowań, do szacunku ziemi dolicza się przewidywaną wartość tych zabudowań. Przy udzielaniu pożyczek na melioracje przy szacunku ziemi uwzględnia się wzrost wartości, przewidywany wskutek wykonania zamierzonych melioracyj; zwiększenie szacunku nie może jednak przekraczać 75% przewidywanego wzrostu wartości.

(3) Przy udzielaniu pożyczek uczestnikom scalenia klasyfikacja gruntów poszczególnych gospodarstw może być oparta na porównaniu klas gruntów, ustalonych w toku scalenia, z klasami gruntów, przewidzianymi w przepisach, określonych w ust. (1).

§ 9. Pożyczki będą określane i hipotekowane w złotych w złocie (art. 15 i 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego — Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 855).

§ 10. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych wydawać będzie w miarę potrzeby zarządzenia w przedmiocie przystosowania przepisów rozporządzenia niniejszego do pożyczek, połączonych z kupnem drewna z lasów państwowych, oraz do pożyczek w naturze, w szczególności na cele zagospodarowania łąk. W razie przyznania pożyczek w naturze (art. 9 ust. (3)) równowartość pieniężną wydanych materiałów uważa się za sumę wypłaconej pożyczki.

§ 11. (1) Spłata pożyczek, zabezpieczonych hipotecznie, następuje w półrocznych ratach amortyzacyjnych, płatnych w dniu 1 kwietnia za pierwsze półrocze kalendarzowe i w dniu 1 października za drugie półrocze kalendarzowe.

(2) Spłata pożyczek, udzielonych bez zabezpieczenia hipotecznego, następuje w rocznych ratach, płatnych w dniu 1 października.

§ 12. (1) Ustala się następujące dopuszczalne okresy amortyzacyjne: 8, 16, 31, 36 i 41 lat. W razie zastosowania okresu ulgowego (art. 10 ust. (3)), okres amortyzacyjny nie może być dłuższy niż 36 lat. Dla pożyczek konwersyjnych (art. 11) prócz wyżej wymienionych okresów amortyzacyjnych dopuszczalny jest okres 60-letni.

(2) Okres amortyzacyjny ustalony przy udzieleniu pożyczki można w uzasadnionych przypadkach zastąpić przez okres dłuższy w ramach przepisów ust. (1).

§ 13. Okres amortyzacyjny rozpoczyna się w najbliższym dniu 1 stycznia lub 1 lipca po wypłacie pożyczki lub po upływie okresu ulgowego.

§ 14. Przy rozpoczęciu spłaty pożyczki konwersyjnej okresu ulgowego (art. 10 ust. (3)) nie udziela się. Wysokość raty rocznej z tytułu pożyczki konwersyjnej nie może być wyższa od sumy rat rocznych, przypadających do zapłaty przed konwersją z tytułu należności konwertowanych.

§ 15. Oprocentowanie pożyczek wynosi 3% w stosunku rocznym.

§ 16. Dłużnik ma prawo spłacenia w każdym czasie całości lub części pożyczki przed ustalonym terminem spłaty. Przedterminowe spłaty zalicza się na poczet rat najbliższych; jeżeli jednak przekraczają one dwie raty amortyzacyjne, prócz raty bieżącej, to zmniejsza się odpowiednio wszystkie raty amortyzacyjne.

§ 17. W razie trudności płatniczych, wynikłych z powodu nieurodzaju, pożaru lub innej klęski, śmierci albo ciężkiej choroby dłużnika lub jedynego żywiciela rodziny itp., można udzielić dłużnikowi ulg w spłacie pożyczki w postaci odroczenia terminu płatności raty na okres do pięciu lat lub w postaci rozłożenia raty na terminy płatności rat następnych, przypadających w okresie pięciu lat. Odroczenie lub rozłożenie na raty może obejmować najwyżej cztery raty półroczne lub dwie raty roczne. Za czas odroczenia lub rozłożenia na raty nie pobiera się odsetek.

§ 18. W uzasadnionych przypadkach Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może obniżać oprocentowanie pożyczek lub umarzać raty amortyzacyjne w części, przypadającej według planu umorzenia na oprocentowanie kapitału pożyczki.

§ 19. W razie nieuiszczenia raty w terminie, liczy się od tej raty odsetki w wysokości 1/2% za każdy cały lub rozpoczęty miesiąc, poczynając od upływu 3 miesięcy po terminie płatności, aż do czasu spłacenia całej raty. Jeżeli niespłacona część pożyczki zostanie przeniesiona do dłuższego okresu amortyzacyjnego, to wymienionych w paragrafie niniejszym odsetek, należnych do tego czasu, nie pobiera się.

§ 20. Przy udzieleniu pożyczki zastrzega się, że do czasu całkowitej spłaty pożyczki nie wolno gospodarstwa, na które pożyczka została przyznana lub na którym jest zabezpieczona, bez zezwolenia właściwego urzędu (§ 24 ust. (2)) sprzedawać ani oddawać w całości lub części w dzierżawę lub użytkowanie. Zastrzeżenie to jest zbędne, jeżeli na mocy innych przepisów ograniczenia podobnej treści zostały już wniesione do ksiąg hipotecznych danej nieruchomości lub jeżeli ograniczenia takie obowiązują z mocy ustawy.

§ 21. Wymienione w § 20 ograniczenia ujawnia się w księgach hipotecznych, jeżeli pożyczki udzielono za zabezpieczeniem hipotecznym.

§ 22. (1) Niespłacona suma pożyczki wraz ze wszystkimi należnościami staje się natychmiast wymagalna:

1) jeżeli dłużnik nie uiści we właściwych terminach dwóch kolejnych rat amortyzacyjnych;
2) jeżeli dłużnik rozporządza gospodarstwem wbrew ograniczeniom, określonym w § 20 lub wbrew ograniczeniom podobnej treści, wynikającym z przepisów ustawowych;
3) jeżeli dłużnik nie użył pożyczki na cel, na który została przyznana;
4) jeżeli dłużnik nie dopełni zastrzeżonego przy udzieleniu pożyczki obowiązku ubezpieczenia od ognia;
5) jeżeli dłużnik nie dopełni zastrzeżonego przy udzieleniu pożyczki obowiązku wywołania lub uregulowania hipoteki i hipotecznego zabezpieczenia pożyczki;
6) jeżeli do nieruchomości, na którą przyznano pożyczkę, skierowana zostanie egzekucja, choćby udzielona pożyczka nie była na tej nieruchomości hipotecznie zabezpieczona.

(2) Przepisy ust. (1) stosuje się także w okresie ulgowym.

§ 23. (1) Za dowód zawarcia umowy pożyczki uważa się:

1) przy udzielaniu pożyczek, zabezpieczanych hipotecznie, oświadczenie właściwej instytucji (§ 24 ust. (1)) o przyznaniu pożyczki wraz z dowodem wypłaty (przekazem) sumy pożyczki;
2) przy udzielaniu pożyczek bez zabezpieczenia hipotecznego (§ 6 i 7) — oświadczenie dłużnika, złożone według wzoru, ustalonego przez instytucję, przyznającą pożyczkę (§ 24 ust. (1)) oraz oświadczenie tej instytucji o przyznaniu pożyczki wraz z dowodem wypłaty (przekazem) sumy pożyczki.

(2) Wymienienie ogólnych warunków pożyczki w dowodach umownych można zastąpić przez powołanie się na rozporządzenie niniejsze.

§ 24. (1) Przyznanie pożyczki stosownie do potrzeby i zdolności płatniczej dłużnika, ustalenie warunków pożyczki, udzielanie ulg w spłacie pożyczki, przeniesienie do dłuższego okresu umorzenia oraz wszelkie inne czynności, związane z udzieleniem i administrowaniem pożyczki, z wyjątkiem czynności, określonych w ust. (2), należą do Państwowego Banku Rolnego.

(2) Do udzielania zezwoleń, przewidzianych w § 20, do stwierdzania okoliczności, uzasadniających natychmiastową wymagalność pożyczki w myśl § 22 pkt 2), 3) i 4) oraz do wykonywania w związku z powyższymi uprawnieniami ogólnego nadzoru nad gospodarką dłużnika, właściwy jest starosta. Do starosty należy również przeprowadzanie szacunku w związku z udzieleniem pożyczki.

§ 25. (1) Pożyczkę przyznaje się na skutek podań, składanych do Państwowego Banku Rolnego za pośrednictwem starosty. Pożyczkę konwersyjną (§ 4) można przyznać także bez wniosku dłużnika.

(2) Podania o przyznanie ulg, przewidzianych w § 17, lub o przeniesienie pożyczki do dłuższego okresu umorzenia (§ 12 ust. (2)) składa się bezpośrednio do Państwowego Banku Rolnego, podania zaś o przyznanie ulg, określonych w § 18, — do Ministra Rolnictwa i Re-

form Rolnych za pośrednictwem Państwowego Banku Rolnego.

§ 26. O przyznaniu pożyczki Państwowy Bank Rolny zawiadamia osobę, ubiegającą się o pożyczkę. W razie nieuwzględnienia podania o pożyczkę lub przy odmownym załatwieniu podania o udzielenie ulg w spłacie pożyczki, a także przy odmowie przyjęcia poręczycieli (§ 7), Bank nie jest obowiązany do podania powodów odmowy.

§ 27. Państwowy Bank Rolny może uznać, że osoba, którą powiadomiono o przyznaniu pożyczki, zrzekła się pożyczki, jeżeli w wyznaczonym terminie nie dopełni wskazanych przez Bank czynności, w szczególności nie złoży przewidzianego w § 23 ust. (1) pkt 2 oświadczenia lub nie dostarczy dowodów hipotecznego zabezpieczenia pożyczki w przypadkach, w których Bank zażąda, aby zabezpieczenie pożyczki nastąpiło staraniem dłużnika.

§ 28. Oprocentowanie pożyczek, wypłaconych po dniu 28 października 1934 r., a przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, obniża się do 3% w stosunku rocznym wraz z kosztami administracyjnymi, jeżeli z mocy innych przepisów dłużnicy nie korzystają z dalej idących ulg w oprocentowaniu.

§ 29. Wypłata pożyczek przyznanych, a niewypłaconych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, nastąpi według przepisów dotychczas obowiązujących.

§ 30. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1926 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zasadach administrowania i dysponowania funduszem zapomóg i kredytu ulgowego (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 7, poz. 51), zmienione rozporządzeniem z dnia 15 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 928); rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 14 stycznia 1927 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o państwowej pomocy kredytowej przy scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 36), zmienione rozporządzeniem z dnia 10 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 90) i rozporządzeniem z dnia 9 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 552); rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 5 lipca 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Sprawiedliwości i Skarbu o państwowej pomocy kredytowej na cele budowlane przy scalaniu gruntów i zamianie gruntów, zastępującej scalenie (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 472), oraz rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 16 kwietnia 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Rolnictwa o pomocy kredytowej na melioracje, przeprowadzane przy dokonywanej przez urzędy ziemskie przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 294), zmienione rozporządzeniem z dnia 1 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 192).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 5 listopada 1937 r. Nr 77, poz. 556).

856

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1937 r.

o zmianie czasu urzędowania urzędów celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam, co następuje:

§ 1. Dla Oddziału Urzędu Celnego w Wilnie — Wilno-lotnisko w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie ustala się na czas od 3 października 1937 r. do 26 marca 1938 r. następujące godziny urzędowe:

a) odprawa zagranicę we wtorki, czwartki i soboty od godz. 9 do 10,

b) odprawa z zagranicy w poniedziałki, środy i piątki od godziny 12 do 13,

c) odprawy w przypadkach lotów nadzwyczajnych w godzinach różnych.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 34, poz. 453) w pozycji 23, dotyczącej okręgu Dyrekcji Ceł w Warszawie, zmienionej częściowo zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 22 czerwca 1937 r. (Monitor Polski Nr 147, poz. 246— przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17, poz. 572).

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 6 listopada 1937 r. Nr 256, poz. 404).

857

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s —rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr 497: (do art. 12 u. o. s.) — Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 30 czerwca 1937 r. L. Rej. 3077/35 ustalił, że dźwig osobowy, zainstalowany w budynku, jest częścią składową budynku i wobec tego ma być uważany za nieruchomość w rozumieniu art. 12 (ustępu ostatniego pkt 1) u. o. s. (L. D. V. 46857/5/37).

858

OKÓLNIK C 88 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 października 1937 r.

L. D. IV. 24579/1/37

w sprawie przewozu skór surowych z portów polskiego obszaru celnego.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W celu ujednostajnienia trybu postępowania przy przewozie skór surowych z portów polskiego obszaru celnego przez Polskę, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych zarządza co następuje:

Transporty skór surowych, pochodzące z państw Ameryki Północnej, oraz z wielkich rzeźni Ameryki Środkowej i Południowej, przeznaczone do przewozu z portu gdyńskiego wzgl. gdańskiego do Czechosłowacji i państw bałtyckich mogą być przyjmowane do przewozu przez Polskę bez „świadectw pochodzenia" (zdrowotności) przewidzianych w § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 sierpnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 705), jednakże pod warunkiem, że nadawca zgłaszający transport skór do tranzytowego przewozu koleją przez Polskę, złoży władzy celnej w Gdyni wzgl. w Gdańsku zaświadczenie kraju przeznaczenia przesyłki, że przesyłka będzie przyjęta.

W razie braku takiego zaświadczenia, nadawca zgłaszający transport skór do tranzytowego przewozu koleją przez Polskę, obowiązany jest złożyć władzy celnej i kolejowej w Gdyni względnie w Gdańsku oświadczenie, że w razie nieprzyjęcia przesyłki przez władze krajów przeznaczenia, cofnie transport skór (towar) z powrotem **do portu** gdyńskiego względnie gdańskiego lub wywiezie go do jakiegokolwiek innego państwa, poza obszar celny polski.

Poprzednie zarządzenia w powyższej sprawie uchyla się.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

859

OKÓLNIK C 94 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 listopada 1937 r.

L. D. IV. 26908/1/37

w przedmiocie zmiany okólnika z dnia 9 lutego 1937 r. L. D. IV. 626/1/37 w sprawie regulowania należności celnych czekami kasowymi w Urzędzie Celnym w Gdyni.

Do

Dyrekcji Ceł w Poznaniu oraz Urzędu Celnego w Gdyni.

§ 2 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 9 lutego 1937 r. L. D. IV. 626/1/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 5, poz. 144) w sprawie regulowania należności celnych czekami kasowymi w Urzędzie Celnym w Gdyni otrzymuje następujące brzmienie:

„Czeki nie mogą być wystawiane w walucie obcej.

Gdy suma czeku jest wyższa od kwoty należności celnych i innych, na których pokrycie ma służyć czek, to cała suma czeku podlega zapisaniu na konto zaliczeniowe firmy, regulującej należności.

O ile firma nie ma konta zaliczeniowego, suma czeku nie może być wyższa od kwoty należności celnych i innych, na których pokrycie ma służyć czek.

Gdy suma czeku jest mniejsza od kwoty tych należności, stronie przysługuje prawo uiszczenia różnicy bądź to gotówką, bądź też pokrycia tej różnicy z konta zaliczeniowego.

Czeki mogą być przyjmowane również na zasilenie kont zaliczeniowych".

Powyższa zmiana obowiązuje z dniem 15 listopada 1937 r.

Za Dyrektora Departamentu:
Naczelnik Wydziału:
(—) *Czyżewski,*

860

OKÓLNIK C 95 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 października 1937 r.

L. D. IV. 26291/1/37

w sprawie postępowania przy przywozie zapalniczek przez podróżnych.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie oraz Urzędów Celnych podległych tym Dyrekcjom.

W myśl § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1937 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 376; Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17 poz. 560) kwit wydany na dowód uiszczenia opłaty monopolowej lub podatku od zapalniczek, przywożonych z zagranicy i z obszaru W. M. Gdańska przez podróżnych na osobisty użytek, zastępuje w ciągu miesiąca od daty wystawienia znaczek podatkowy na przywiezionej zapalniczce. W ciągu tego miesiąca przywiezioną zapalniczkę podróżny obowiązany jest zgłosić wraz z kwitem na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku do urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych celem zaopatrzenia jej w znaczek podatkowy.

Ministerstwo Skarbu poleca zwracać uwagę podróżnym przy odprawie celnej na przytoczony wyżej obowiązek zgłaszania przywiezionej zapalniczki wraz z kwitem na uiszczenie opłaty monopolowej lub podatku do urzędu skarbowego akcyz i monopolów celem zaopatrzenia jej w znaczek podatkowy.

za Dyrektora Departamentu:
Naczelnik Wydziału:
(—) *Czyżewski,*

861

OKÓLNIK C 96 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 października 1937 r.

L. D. IV. 25881/1/37

w sprawie upoważnienia urzędów celnych do zezwalania na warunkową odprawę celną przywozową krojów papierowych sprowadzanych z zagranicy na niepewną sprzedaż.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na zasadzie art. 6 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) oraz § 58 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820 z 1934 r.) Ministerstwo Skarbu upoważnia Urzędy Celne I klasy do zezwalania, na zasadzie art. 50 ust. 11 prawa celnego, na dokonywanie warunkowej odprawy celnej przywozowej krojów papierowych (szablony krawieckie), sprowadzanych z zagranicy przez krajowe firmy na niepewną sprzedaż. Pozwolenia takie mogą być wydawane pod warunkiem, że zabezpieczenie przypadających należności celnych zostanie złożone przez stronę **w gotówce,** zaś przewidziane w § 67 ust. 3 przepisów wykonawczych do prawa celnego zabezpieczenie powrotnego wywozu towaru w sumie odpowiadającej jego wartości—bądź w gotówce, bądź w krajowych papierach wartościowych dopuszczonych do przyjmowania z tytułu kaucyj celnych, bądź wreszcie w formie gwarancji bankowej.

Postanowienia §§ 59 — 69 przepisów wykonawczych do prawa celnego, określające postępowanie przy odprawie warunkowej towarów, powinny być przestrzegane.

Jednocześnie uchyla się okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 15 grudnia 1936 r. L. D. IV. 25022/1/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 34, poz. 1021 z 1936 r.).

za Dyrektora Departamentu:
Naczelnik Wydziału:
(—) *Czyżewski,*

862

OKÓLNIK C 97 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 października 1937 r.

L. D. IV. 22748/1/37

w sprawie pobierania odsetek (kar) za zwłokę od niedoborów celnych, nieuiszczonych w oznaczonym okresie.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec powstałych wątpliwości, czy w przypadkach wstrzymania wykonania zarządzenia w sprawie uiszczenia niedoborów celnych, bądź z mocy art. 130 ust. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84 poz. 610), bądź z mocy art. 62 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 94 poz. 806), należy pobierać odsetki (karę) za zwłokę również za czas, na który wstrzymano wykonanie

zarządzenia, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

W myśl art. 121 ust. 3 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym niedobory celne, wynikające ze sprostowania wyniku rewizji i wymiaru należności celnych (ust. 2 art. 121 prawa celnego), strona powinna uiścić w ciągu 30 dni po dniu doręczenia jej wezwania płatniczego. Od niedoborów celnych nieuiszczonych w tym okresie pobiera się po upływie tego okresu karę za zwłokę w wysokości ustalanej przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzenia.

Decyzja, wydana na podstawie art. 130 ust. 7 rozporządzenia z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym lub na podstawie art. 62 ust. 2 rozporządzenia z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym, w sprawie wstrzymania wykonania zarządzenia odnośnie uiszczenia niedoboru celnego, pociąga za sobą tylko wstrzymanie przymusowego ściągania ujawnionego niedoboru celnego, w niczym natomiast nie zmienia i zmienić nie może przytoczonego wyżej przepisu art. 121 ust. 3 i 4 prawa celnego w sprawie pobierania odsetek (kar) za zwłokę po upływie 30 dni po dniu doręczenia stronie wezwania płatniczego, który to przepis nie przewiduje w tym względzie żadnych wyjątków.

Odsetki (karę) za zwłokę od niedobranej sumy należności celnych należy przeto wymierzać za cały okres czasu przewidziany w ust. 3 i 4 art. 121 prawa celnego, chociażby w tym okresie nastąpiło wstrzymanie przymusowego ściągania niedoboru celnego, przy czym pobranie odsetek powinno nastąpić jednocześnie z pobraniem samego niedoboru celnego. Na to należy zwracać stronom uwagę w decyzjach wstrzymujących wykonanie zarządzenia w sprawie uiszczenia niedoborów celnych.

za Dyrektora Departamentu:
Naczelnik Wydziału:
(—) *Czyżewski,*

863

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 października 1937 r.

L. D. V. 10105/1/37

w sprawie przejmowania gruntów za zaległości.

Do

wszystkich izb skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Nawiązując do okólnika z dnia 17 lipca 1934 r. L. D. V. 26295/1/34 w sprawie niewdrażania egzekucji do majątku nieruchomego w razie wszczęcia postępowania celem przejęcia gruntów, Ministerstwo Skarbu — zważywszy, że z reguły akcja przejęcia gruntów następuje po bezskutecznej egzekucji z majątku ruchomego dłużnika lub gdy zachodzi prawdopodobieństwo, że egzekucja taka pozostanie bez skutku— poleca, z chwilą wydania decyzji wojewody o wszczęciu postępowania celem przejęcia gruntów na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r., Nr 77, poz. 544), zawieszać również egzekucję z ruchomości, prowadzoną celem ściągnięcia zaległości, **za które mają być przejęte grunty,** gdyż egzekucja taka, dając z reguły znikome rezultaty, powoduje stałe zmiany w wykazie zaległości dołączonym do wniosku o przejęcie gruntów.

Zarazem, wobec zmian w stanie zaległości objętych wnioskiem o przejęcie gruntów, jakie zachodzą nieraz w praktyce (np. uiszczenie części zaległości w czasie między wysłaniem wniosku a decyzją o przejęciu, zmniejszenie się w tym czasie zaległości wskutek załatwienia odwołania itp.), Ministerstwo Skarbu — celem zapobieżenia przejmowaniu gruntów za zaległości w wysokości niezgodnej ze stanem faktycznym — poleca o każdej zmianie zaszłej w stanie zaległości po przesłaniu wniosku o przejęcie gruntów zawiadamiać wojewodę aż do chwili wydania przez wojewodę decyzji o przejęciu gruntów na własność Państwa (art. 17 powołanego rozporządzenia). W związku z tym należy zwrócić uwagę, aby odwołania wniesione przeciwko wymiarom podatków, za zaległości których ma nastąpić przejęcie gruntów, jak również inne podania, mogące mieć wpływ na wysokość tych zaległości (np. prośby o przyznanie ulg z tytułu klęsk żywiołowych itp.), były rozpatrywane o ile możności przed wystąpieniem z wnioskiem o przejęcie gruntów, w każdym zaś razie najpóźniej przed wydaniem przez wojewodę decyzji o przejęciu gruntów.

W końcu, wobec stwierdzenia przypadków, że niektóre z izb skarbowych już po wystąpieniu z wnioskiem o przejęcie gruntów zawieszają postępowanie, zmierzające do przejęcia gruntów, udzielając zobowiązanym ulg w spłacie zaległości objętych wnioskiem o przejęcie gruntów, przy czym rozmiary tych ulg są niejednolite a niejednokrotnie nawet znaczne, Ministerstwo Skarbu zauważa, że zasadniczo postępowanie takie nie jest wskazane, gdyż z jednej strony wpływa hamująco na postępowanie, zmierzające do przejęcia gruntów, z drugiej zaś nie zawsze daje gwarancję, że zobowiązany, u którego egzekucja nie dawała wyników, uiści te zaległości podatkowe dobrowolnie przy rozłożeniu ich na raty.

Z tych też względów w opisanych przypadkach należy zachować jak najdalej posuniętą ostrożność i zawieszać akcję przejęcia gruntów zasadniczo tylko w tych przypadkach:

a) gdy zobowiązany pokryje gotówką przed tym co najmniej 50% zaległości objętych wnioskiem o przejęcie gruntów a resztę zaległości zobowiąże się spłacić w czasie stosunkowo krótkim (do 6 miesięcy), dając zarazem odpowiednią, łatwo dającą się zrealizować, gwarancję (np. gwarancję bankową, papiery wartościowe itp.) na pokrycie zaległości w przypadku, gdy zobowiązania nie dotrzyma, a nadto

b) gdy nie posiada zaległości z tytułu podatków nie objętych wnioskiem o przejęcie gruntów.

O ile do akcji zmierzającej do przejęcia gruntów przyłączyli się również inni wierzyciele, należy poza tym żądać od dłużnika przedłożenia oświadczeń tych wierzycieli, że zgadzają się na zawieszenie akcji przejęcia gruntów w odniesieniu do ich należności.

Podsekretarz Stanu:
(—) **Kajetan Morawski.**

864

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 października 1937 r.

L. D. V. 23649/2/37

w sprawie podatku dochodowego od uposażeń.

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 26 maja 1937 r. L. Rej. 3022/35:

— — — — — — — — — — — — — — — —

„Skarżąca Firma twierdziła w odwołaniu, że wymiar podatku od dodatków, przyznanych delegowanym z Francji do Polski pracownikom jest nieuzasadniony, gdyż dodatki te stanowiły zwrot wydatków, poniesionych w interesie Firmy i domagała się z tego powodu uchylenia wymiaru. Instancja odwoławcza zaś odmówiła temu żądaniu, ponieważ uznała, że zużycie tych kwot nie zostało udowodnione. Skarga kasacyjna zarzuca obrazę art. 20 ustawy w związku z § 40 p. 2 rozporządzenia wykonawczego z powodu nieuznania wspomnianych dodatków za wolne od podatku koszta służbowe i twierdzi, że udowodnienie zużycia tych dodatków należy nie do pracodawcy, lecz do pracowników samych, których władza skarbowa, mając wątpliwości co do zużycia tych dodatków, winna była wezwać do usunięcia tych wątpliwości i ewentualnie wymierzyć im niepotrącony w swoim czasie przez skarżącą podatek od tych dodatków.

Otóż Najwyższy Trybunał Administracyjny stwierdza, że z zaskarżonego orzeczenia wynika jedynie, że władza uznanie kilkakrotnie wspomnianych dodatków za niepodlegające podatkowi koszta służbowe uzależniła od warunków, przewidzianych w § 40 p. 2 rozporządzenia wykonawczego, a do których między innymi należy udowodnienie zużycia tych kosztów. Twierdzenie zaś skarżącego, że udowodnienie zużycia kosztów służbowych nie należy do pracodawców, że zatem skarżąca co do przeprowadzenia tego dowodu obowiązaną nie była, nie jest trafne. Skoro bowiem w myśl art. 112 ustawy obowiązek potrącenia podatku ciąży na służbodawcach i skoro w razie nienależytego potrącenia tego podatku władza w myśl art. 113 podatek wymierza służbodawcom, to tym samym udowodnienie okoliczności, potrzebnych do ustalenia, czy nieuwzględnione przez służbodawców przy potrąceniu podatku kwoty można uważać za niepodlegające podatkowi koszty służbowe, należy do nich, jako interesowanych w tej sprawie. Gdy zaś skarżąca — pomijając kwestię, czy wspomniane dodatki z istoty swej są w ogóle kosztami służbowymi — wezwana prawidłowo do udowodnienia faktycznego zużycia tych dodatków przez jej pracowników, dowodu tego nie dostarczyła, a okoliczność ta w danej sprawie jest, jak wspomniano, istotną, to Najwyższy Trybunał Administracyjny już z tego powodu nie mógł w opodatkowaniu tych dodatków dopatrzyć się niezgodności z ustawą.

Skarga zarzuca dalej, że władza dopuściła się obrazy art. 3 ustęp ostatni ustawy, obejmując wymiarem, uskutecznionym na podstawie przepisów Działu II ustawy również uposażenie pracowników Nemorin, Petel i Nectoux, pomimo, iż tym pracownikom uposażenia wypłacane były nie w Polsce, lecz we Francji. Otóż pominąwszy, iż według akt sprawy wydatki na uposażenie wspomnianych pracowników obciążały rachunki przedsiębiorstwa w Polsce, zaznaczyć należy, że skoro skarżąca wcale nie twierdzi, iż wspomniani pracownicy od swych uposażeń uiszczali podatek na podstawie przepisów Działu I ustawy i skoro ona sama podatek od uposażeń tych pracowników, wprawdzie bez dodatków, potrącała w sposób przewidziany w Dziale II ustawy, to władza celem ustalenia, czy wynagrodzenie wspomnianych pracowników zostało poddane należytemu opodatkowaniu, miała prawo przyjąć za miarodajny stan faktyczny, obrany przez firmę przy opodatkowaniu ich uposażeń.

Bezprzedmiotowy jest dalszy zarzut, dotyczący grzywny wymierzonej skarżącej. Grzywna ta bowiem już przed wydaniem zaskarżonego orzeczenia została reskryptem Ministerstwa Skarbu z 7 czerwca 1934 r. Nr D. V. 18338/2/34 uchylona.

O ile wreszcie skarga dopatruje się w zaskarżonym orzeczeniu niedostatecznego rozprawienia się z podniesionym już w odwołaniu zarzutem, że władza mimo, iż wynagrodzenia pracowników były stałe, przy obliczaniu podatku od miesięcznych wypłat stosowała w odniesieniu do tego samego pracownika w poszcze-

gólnych miesiącach rozmaite stopy procentowe, zależnie od wysokości faktycznej wypłaty, to Najwyższy Trybunał Administracyjny zarzut ten uznał za trafny. Skoro bowiem skarżąca przedłożyła w toku postępowania odwoławczego wykazy wynagrodzeń swych pracowników i w odwołaniu zmienność miesięcznych wypłat tłumaczyła pobieranymi przez pracowników zaliczkami względnie niepobieraniem w danym miesiącu wynagrodzenia w należnej wysokości, co znów było powodem większych wypłat w następnych miesiącach i skoro władza zresztą sama, jak to ze znajdującego się w aktach sprawy protokółu z 31 lipca 1934 r. wynika, wysokość przyznanych większej części pracowników wynagrodzeń stwierdziła na podstawie przedłożonych jej dokumentów, to winna ona była, nie uwzględniając zarzutu co do rzekomego wadliwego obliczenia podatku, w zaskarżonym orzeczeniu rozprawić się z okolicznościami, przytoczonymi przez skarżącą, które zdaniem jej miały wykazać, iż stosowanie zmiennych stóp procentowych w poszczególnych miesiącach odnośnie do wypłat, dotyczących tego samego pracownika było wadliwe. Zaznaczyć przy tym należy, iż jak to już orzekł Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z 30 września 1935 r. L. Rej. 10500/32 (Zbiór wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego z 1935 r. Nr 1100 S) użyte w art. 110 ustawy wyrażenie „obliczone w stosunku rocznym" obejmuje tak wypadki, gdy uposażenie jest płatne w równych co do wysokości i odstępu czasu ratach, jak wypadki, gdy czy to wysokość, czy to terminy rat nie są równe, z czego niewątpliwie wynika, że w wypadkach pobierania wynagrodzenia w wysokości z góry oznaczonej podstawę do ustalenia stopy procentowej stanowi przy wszystkich wypłatach ratalnych stopa procentowa, odpowiadająca rocznemu wynagrodzeniu".

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości i stosowania.

Za Dyrektora Departamentu:

Naczelnik Wydziału:
(—) Kolanowski.

865

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 października 1937 r.

L. D. V. 39284/4/37

w sprawie ustalania wysokości zaliczek kwartalnych dla przedsiębiorstw nowopowstałych, nieprowadzących prawidłowych ksiąg handlowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z wątpliwościami nasuwającymi się przy stosowaniu przepisu art. 36 ust. (4) ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) w sprawie ustalania wysokości zaliczek kwartalnych dla przedsiębiorstw nowopowstałych, nieprowadzących prawidłowych ksiąg handlowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zaliczki te winny być ustalane w całkowitej wysokości podatku, przypadającego od ustalonych przez władzę skarbową wysokości obrotów, osiągniętych przez przedsiębiorstwo w pierwszych trzech miesiącach po jego uruchomieniu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki*

866

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 października 1937 r.

L. D. V. 10900/1/37

w sprawie przesunięcia terminów składania sprawozdań.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z przepisem § 91 rozp. wyk. do Ordynacji Podatkowej, wprowadzającym nowe terminy ukończenia akcji wymiarowej podatku przemysłowego od obrotu, Ministerstwo Skarbu przesuwa terminy sprawozdań o wynikach wymiaru podatku przemysłowego od obrotu za rok 1936:

a) według wzoru 193 (prowizorycznych): dla urzędów skarbowych do dnia 15 stycznia 1938 r. (wg stanu na dzień 31 grudnia 1937 r.) dla izb skarbowych — do dnia 15 lutego 1938 r.

b) według wzoru 194 (ostatecznych): dla urzędów skarbowych do dnia 15 kwietnia 1938 r. (wg stanu na dzień 31 marca 1938 r.), dla izb skarbowych — do dnia 15 maja 1938 r.

Zarazem przesuwa się terminy sprawozdań (wg wzoru Nr 198) o wymiarze i poborze różnicy podatku dochodowego od uposażeń: dla urzędów skarbowych do dnia 15 stycznia 1938 r. (wg stanu na dzień 31 grudnia 1937 r.), a dla izb skarbowych — do dnia 15 lutego 1938 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

867

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 listopada 1937 r.

L. D. V. 37699/4/37

w sprawie zwolnienia komisantów firmy „Vacuum Oil Company" Sp. Akc. Rafineria olejów mineralnych w Czechowicach od obowiązku prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych.

Do
wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu rozciąga postanowienia okólnika z dnia 30 stycznia 1937 r. L. D. V. 32471/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. z 1937 r. Nr 4, poz. 124) z poprawką zawartą w komunikacie zamieszczonym w Dz. Urz. Min. Sk. z 1937 r. Nr 6 na str. 204 — również i na komisantów firmy „Vacuum Oil Company" Sp. Akc. Rafineria olejów mineralnych w Czechowicach.

Ponieważ wymieniona firma przyjmuje na siebie odpowiedzialność za uiszczenie przez swoich komisantów podatku przemysłowego od obrotów za rok 1937, należy stosować odnośne polecenia zawarte w ustępie końcowym powołanego wyżej okólnika.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

868

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 listopada 1937 r.

L. D. VI. 10767/4/37

w sprawie wysyłania zużytych plomb do przetopienia.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Nawiązując do zarządzenia z dnia 10 czerwca 1937 r. L. D. VI. 5597/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 549) Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że wysyłane do przetopienia zużyte plomby należy deklarować w listach przewozowych w rubryce „nazwa towaru" jako „złom ołowiany w poz. 1232/h" oraz żądać taryfy kolejowej według klasy II.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

869

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 listopada 1937 r.

L. D. VI. 10984/3/37

w sprawie skażania cukru na paszę.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Wobec ujawnienia przez władze skarbowe nadużyć popełnianych przez odkażanie i używanie do spożycia cukru przeznaczonego na paszę Ministerstwo Skarbu zmienia częściowo okólnik z dnia 23 kwietnia 1935 r. L. D. VI. 4681/3/35 w sprawie skażania nie opodatkowanego cukru (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 12, poz. 309) i zarządza co następuje:

Jeżeli cukier przeznaczony na paszę będzie miał być skażony środkami przewidzianymi w punkcie c) wyżej wymienionego okólnika, należy oprócz tych środków, a więc: makuchów mielonych, mielonej paszy mięsnej lub rybnej, pulpy ziemniaczanej lub płatków mielo-

nych w ilości 20%, albo otrąb żytnich lub pszennych w ilości 30% lub śrutu jęczmiennego w ilości 40% na wagę cukru, cukrzycy lub odcieków — stosować dodatkowo 2 kg miału węgla drzewnego lub 3 kg soli bydlęcej na 100 kg skażonego produktu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

o terminach płatności podatków w listopadzie 1937 r.

W listopadzie płatne są podatki następujące:

1) do dnia 5 listopada — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii w czasie od 16 do 31 października 1937 r.; do 20 listopada — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 1 do 15 listopada 1937 r.;

2) do dnia 7 listopada — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w październiku 1937 r.;

3) do dnia 15 listopada — III rata zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1937 przez drobne przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe;

4) do dnia 25 listopada — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1937 w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w październiku 1937 r. przez wszystkie przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych obrotach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia, a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

5) do dnia 30 listopada — II rata (półroczna) podatku od nieruchomości za rok 1937;

6) do dnia 30 listopada — całkowita kwota (jednorazowo) nadzwyczajnej daniny majątkowej za rok 1937 w I grupie kontyngentowej (rolnictwo), jeżeli nakaz zapłaty został doręczony do dnia 15 listopada b. r. włącznie; w przeciwnym razie w ciągu dni 30 po doręczeniu nakazu;

7) do dnia 15 listopada — II rata (półroczna) podatku gruntowego za rok 1937;

8) 1 listopada — podatek dochodowy (całość bądź różnica między podatkiem wymierzonym na dany rok przez władze podatkowe, a uiszczoną przedpłatą), o ile nakaz płatniczy został doręczony przynajmniej na 30 dni przed dniem 1 listopada; w przeciwnym razie termin płatności upływa trzydziestego dnia po doręczeniu nakazu płatniczego.

Ponadto płatne są w listopadzie zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 9 listopada 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	90,43	90,00
Dinary jugosłow. . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,27½	5,25
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,27½	5,25
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	294,22	292,50
Franki francuskie . . .	100 Fr.	18,24	17,74
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	123,10	122,30
Funty angielskie	1 Ł.	26,57	26,41
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	26,20	25,90
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	17,30	16,50
Korony duńskie . . .	100 K.	118,54	117,70
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	133,43	132,45
Korony szwedzkie . . .	100 K.	136,98	136,00
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	21,60	21,00
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,74	11,20
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	118,00	115,00
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	98,50	97,50

WALUTY	Za	Transakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	293,50	294,22	292,78
Belgrad	100 Din.		—	
Berlin	100 Mk.	212,54	212,97	212,11
Bruksela	100 Blg.	90,25	90,43	90,07
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,74	11,68
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	—	118,54	117,96
Londyn	1 Ł.	26,50	26,57	26,43
Madryt	100 Pes.	—		—
Mediolan	100 Lir.	—	27 94	27,74
Montreal	1 Dol.	—	5.28¾	5,26¼
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,27¾	5.29	5,26½
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,28¼	5,29½	5.27
Oslo	100 K.		133.43	132,77
Paryż	100 Fr.	18,04	18 24	17.84
Praga	100 K.	18,52	18,57	18,47
Ryga	100 Łat	—	—	
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	136,65	136,98	136,32
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł	—	26.57	26,43
Wiedeń	100 Szyl	—	99 20	98,80
Zurych	100 Fr.	122,80	123,10	122,50
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	121,00	118,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.